

2629

244

S-23

893

S-23

ՏԱՍՆԵՐԿՈՒ

ԳՈՀԱՐՆԵՐ

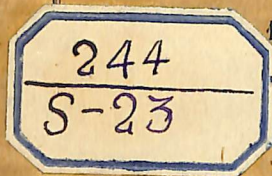
~~~~~  
 معارف عمومیہ نظارت جلیہ سنک ۶ جمادی الاول  
 ۳۰۶ و ۲۷ کانون اول ۳۰۴ تاریخی و ۹۶۳ نومرولی  
 رخصتنامه سیله نشر اولمشدر  
 ~~~~~

مصارفی آمریقان مسیونر شرکتی طرفندن تسویه اولنده رق
 طبع اولمشدر

ԿՈՍՏԱՆԴՆՈՒՊՈԼԻՍ

Ի ՏՊԱՐԱՆԻ Ա. Յ. ՊՕՅԱՋԵԱՆ

1893

2010

11263

933
39

244 47
8-23

ՏԱՄՆԵՐԿՈՒ ԳՈՀԱՐՆԵՐ

Տասներկու գոհարներ կը փայլէին Հրէից քահանայապետին լանջապանակին վրայ: Եւ. ԻԸ. 15—29: Այս պատուական քարերէն եւ ոչ մին կընմանէր միւսին: Ոմանք կապոյտ էին, ոմանք կարմիր, ոմանք դեղին եւ ոմանք կանաչ: Իւրաքանչիւրին վրայ գրուած էր Իսրայելի տասներկու ցեղերէն միոյն անունը. այնպէս որ քահանայապետը կը կրէր միշտ իւր սրտին վրայ ցեղերուն բոլոր անունները երբ կը մանէր սրբարանը՝ «Տէրոջը առջեւը յիշատակի համար:»

Այս փոքր տետրակին մէջ կ'ուզեմ խօսիլ ընթերցողներուն տասներկու պայծառ գոհարներուն վրայ զորս կրնան կրել իւրենց սիրտերուն վրայ, բայց ոչ ինչպէս քահանայապետը կը կրէր որպէս զի Աստուծոյ ժողովուրդը յիշուէր անոր առջեւ, այլ մանաւանդ իբրեւ յիշատակ այն սիրոյն եւ կարողութեան որով Աստուած պատրաստ է օգնել եւ փրկել զմեզ: Այս գո-

հարք ամէնքն ալ տարբեր են իրարմէ . իւրաքանչիւրն ունի իւր յատուկ գոյնը եւ գեղեցկութիւնը, բայց իւրաքանչիւրին վրայ քանդակուած են Աստուծոյ կարողութիւնը եւ շնորհքը: Եթէ հիմա սկսինք կրել զանոնք, պիտի ընեն մեր բոլոր կեանքը պատուական եւ գեղեցիկ, եւ մահը կարող պիտի չըլլայ յափշտակել զանոնք մենէ: պիտի ըլլան մեր զարդարանքն յաւիտեան Աստուծոյ տաճարին մէջ երկինքը:

Այս տասներկու գոհարք են տասներկու բնաբանք Սուրբ Գրոց, որոց իւրաքանչիւրը կ'ըսէ թէ Աստուած կարող է ընել բան մը որուն պէտք ունի իւր ժողովուրդը: Կրնանք անուանել զանոնք «տասներկու կարողութիւնք»: «Բնաբանները յիշելէ ետքը պիտի տամ գիրքին անունը որոյ մէջ կը գտնուին անոնք, բայց ոչ զլուսը եւ համարը. անոնց տեղը բաց պիտի թողում: Թերեւս մանկահասակ ընթերցողներս լցունեն այն տեղերը երբ ունենան պատեհ առիթ: Աստուած տայ որ անոնցմէ ոմանք, մինչ կը փնտռեն Սուրբ Գիրքին մէջ այս տասներկու բնաբանները, ըլլան Քրիստոսէ յիշուած այն մարդուն

նման որ մինչ կը փնտռէր պատուական մարգարիտներ՝ գտաւ մեծագին մարգարիտ մը, այնպէս մեծ արժէք ունեցող մարգարիտ մը՝ որ գնաց ծախեց իւր բոլոր ստացուածքը եւ գնեց զայն:

1. Անգամ մը, ոչ շատ կանուխ, հրդեհ ծագեցաւ տան մը մէջ ուր կը բնակէին քսանեւ վեց անձինք: Անոնցմէ ոմանք հազիւ կարող եղան ազատուիլ, բայց ի վերջոյ ամէնքն ալ ազատուեցան ցաւալի բացառութեամբ մը: Վեց տարեկան աղջիկ մը բոցերուն մէջ այրելով մեռաւ: Բարեկամ մը ջանաց, իւր կեանքը վտանգի մէջ դնելով, ազատել զնա. բայց ծուխը եւ բոցերը թոյլ չտուին անոր մտնել տունը: Կ'ուզէր ազատել զնա. իրօք շատ կը փափաքէր ազատել, բայց կարող չէր:

Մեղաց կրակը եւ մեղաց դէմ Աստուծոյ բարկութեան կրակը կը պատէ զմեզ ամէն կողմէ եւ կը սպառնայ կորսնցունել զմեզ. եւ սակայն պէտք չէ որ մէկը կորսուի: Յիսուս ոչ միայն կ'ուզէ փրկել, այլ եւ կրնայ փրկել: Անոր առջեւ դժուարին բան չկայ: Վասն զի ինչպէս կը կարդանք Նոր Կտակարանին մէջ, «Բոլորովին

**կարող ալ է ապրեցրնելու
անոնք՝ որ իրմով Աստուծոյ
կու գանն չ, (Եբր․)**

Այս է մեր առաջին դոճարը :

2. Եթէ կայ աշխարհիս մէջ դժուարա-
գոյն բան մը, զմեզ պահելն է : Մեր կեան-
քը, մեր անմահ հոգին, է աւանդ մը Աս-
տուծոյն յանձնուած առ մեզ, որպէս զի
ապահով եւ մաքուր պահենք զայն Աս-
տուծոյ համար :

Դիւրին չէ զայս ընել : Երբէք փորձած
ես պահել փոքր տղայ մը միակ օր մը ան-
գամ : Քովէդ կը հեռանայ, կ'երթայ ասոցին
անդին, կ'իյնայ եւ կ'աղտեղէ իւր հան-
գերձները, փնտաւար բաներ կ'ուտէ, հա-
կամէտ է միշտ փնտ գործելու : Եթէ դժ-
ուար է մարդուս պահել ուրիշ անձ մը,
չառ աւելի դժուար է պահել բուն իւր ան-
ձը : Պահել չրթունքս որպէս զի չհանեն
չար կամ անհաճոյ խօսք : Պահել ձեռքերս,
որպէս զի բնաւ չզարնեմ երբ բարկանամ
եւ ոչ ընեմ որ եւ իցէ յիմարական գործ :
Պահել սիրտս, ամուր գոցելով դուռը մէն
մի չար խորհրդոյ եւ զգացման դէմ : Երբէք
փորձած ես այսպէս պահել զքեզ օր մը

միայն : Եթէ փորձած ես, ուրեմն գիտես
թէ ո՛րչափ դժուար գործ է այն : Այլ եւս
մի ջանար ընել զայն դու ինքնդ : Պօղոս
հասկցաւ թէ ինք չէր կրնար ընել . ուստի
իւր հոգին յանձնեց Քրիստոսի որպէս զի
նա պահէր զայն իրեն համար . եւ երբ մօտ
կը գտնուէր իւր կենաց վախճանին, յայ-
տարարեց .

«Դիտեմ թէ որու եմ հաւատացեր, եւ
համոզուած եմ որ իմ իրեն աւանդած բանս
կրնայ պահելն» (Բ Տիմ․)

Ամենէն աղէկ բանը զոր կրնանք ընել
է հետեւիլ Պօղոսի օրինակին :

Մօտերս երկաթէ մեծ արկղ մը շինուե-
ցաւ զրամատան մը համար : Արկղին եր-
կայնութիւնն էր յիսուն ոտք, ծանրու-
թիւնը՝ զրեթէ հարիւր տակառաչափ (իբր
80,000 քաշ), եւ պիտի գրուէր քարուկիր
թանձր պատերու մէջ : Ամէն բան եղաւ
ապահով ընելու համար զայն կրակէ եւ
աւազակներէ . եւ սակայն դանձր որ պի-
տի պահուի այն արկղին մէջ՝ կիսով չափ
անգամ ապահով պիտի չլլայ այնպէս որ-
պէս հոգին որ Քրիստոսի քով կը պահուի,
եւ ժամէ ի ժամ կը չըջապատի անոր ար-
թուն խնամքով :

3. Ուրիշ տեղ մը նոյն ճշմարտութիւնը կը բացատրուի ուրիշ կերպով.

«Եւ անոր՝ որ կարող է ձեզ անքիծ պահել:» (Յուդ.)

Մինչեւ անգամ այն ժամանակ երբ տկար ենք եւ մեր ճամբան խորտուբորտ է, Նա կրնայ տանիլ զմեզ ապահով: Եթէ Պետրոս սկսած չըլլար իւր Վարդապետին ետեւէն երթալ հեռուանց, Քրիստոս կարող էր պահել զնա իյնալէ, մինչեւ անգամ երկիւղի եւ վտանդի այն ժամուն մէջ:

4. Կայ բան մը որ շատ կը դժուարացունէ մեզ մեր անձին պահպանութիւնը. կան ուրիշներ որ կը միտին կործանել զմեզ: Սատանան կը փորձէ զմեզ. չար ընկերներ կը փորձեն զմեզ. շատ բաներ զօրս կը տեսնենք եւ կը լսենք՝ կը փորձեն զմեզ: Բայց Տէրը «կրնայ փորձանաւորներուն օգնական ըլլալ», (Եբր.)

Մեր օրհնեալ Փրկիչը փորձուեցաւ ամէն բանով մեզ նման, եւ զիտէ թէ ի՞նչ օգնութեան կարօտ ենք:

Առաջարկուած է լուսաւոր նաւեր չարել տեղ տեղ Աստուծոյ նաւեր Ովկիանոսին մէջ

չողենաւուց ամբողջ ճանապարհին վրայ: Եթէ ի գործ դրուէր այս առաջարկութիւնը, ովկիանոսը պիտի ըլլար մեծ քաղաքի մը լապտերներով լուսաւորուած մէկ փողոցին նման, սա տարբերութեամբ միայն որ լապտերները, փոխանակ իրարմէ հարիւր ոտք հեռի ըլլալու, պիտի ըլլային հարիւր մղոն հեռի: Կը կարծուի թէ այս կերպով բնաւ նաւ մը չկրնար հեռի ըլլալ ճամբէն եւ օգնութենէ երբ վտանգ պատահի: Մինչ կը նաւարկենք կենաց լայնածաւալ ծովուն վրայ, չկայ կէտ մը ուր օգնութիւն միշտ մօտ չըլլայ մեզ: Միայն պարտիմք, երբ ալիքներն սպառնան կլել զմեզ, աղաղակել աշակերտաց նման. «Տէր, աղատէ մեզ. ահա կը կորսուինք», եւ անմիջապէս օգնութիւն պիտի հասնի մեզ: «Եւ պիտի ըլլայ որ անոնք դեռ չկանչած՝ պատասխան պիտի տամ, ու քանի որ դեռ կը խօսին՝ պիտի լսեմ:»

5. Պօղոս առաքեալ կ'ըսէ,

«Աստուած կարող է զանիկա (այսինքն Աստուծոյ ծառան) կանգնեցնել», (Հռովմ.)

Շատ բաներ որ կը կարծենք թէ պիտի

խնան անշուշտ՝ կանգուն կը կենան։ Բիզայի աշտարակը մէկ կողմը հակած է, եւ սակայն այնպիսի իմաստութեամբ եւ հանձարով շինուած է որ բոլորովին ապահով է։ Տես այն կոթողը. այնքան բարձր եւ բարակ է որ թերեւս կը թուի քեզ թէ առաջին անգամ փշոզ զօրաւոր հովն անշուշտ պիտի կործանէ զայն։ Բայց եթէ դիտած ըլլայիր զայն մինչ կը շինուէր, պիտի տեսնէիր թէ երկաթէ հաստ ձող մը կ'անցնի անոր մէջ յատակէն մինչեւ զագաթը, եւ կը պահէ զայն հաստատուն եւ ապահով։ Մենէ ամենէն տկարը կրնայ կանգուն կենալ Սատանային նենդութեանց եւ յարձակմանց դէմ, եթէ մեր հիմը եւ զօրութիւնն ըլլայ Աստուած։

6. Կան ժամանակներ երբ փորձութեան հոսանքները կը թուին թէ կը քշեն կը տանին մինչեւ անգամ Աստուծոյ ծառաները։ Մենք իրաւունք եւ ուղղութիւն բրինք, եւ նեղութիւն կը կրենք այդ պատճառաւ։ Չարերը կը ծաղրեն զմեզ եւ կը սպառնան կործանել զմեզ։ Փորձութիւնը մեծ է եւ կրնայ խոտորեցունել զմեզ պարտականութեան ձամբէն, որպէս զի զերծ ըլլանք ցաւէ եւ նեղութենէ։ Այսպիսի վայրկեան-

ներու մէջ կրնանք յիշել Երրայեցի երեք մանկանց պատասխանն առ Նաբուգոդոնոսոր. «Ահա մեր պաշտած Աստուածը մեզ բորբոքած կրակի հոցէն աղատելու կարող է, քու ձեռքդ ալ մեզ պիտի ազատէ . . .» (Դան.)

7. Վսեմ է զգալ զիս ապահով, հովանաւորեալ՝ նախախնամութեամբն Աստուծոյ որ է իմ Բարեկամս։ Բայց այդ չէ ամէնը որուն կարօտ եմ։ Որպէս զի կեանքս ըլլայ պայծառ եւ երանելի, շատ բաներու պէտք ունիմ, որոց ես ինքնս չեմ կրնար հասնիլ։ Պէտք ունիմ անողջութեան, պէտք ունիմ գործիս մէջ յաջողութեան, պէտք ունիմ իմաստութեան եւ առաջնորդութեան, պէտք ունիմ սրբութեան եւ օգտակարութեան։ Կը թուի թէ պէտքերս թուով կ'աճին հետզհետէ քանի որ տարիքս կ'աւելնայ. բայց երբ կը դառնամ Սուրբ Գիորգին, ահա կը գտնեմ հոն Աստուծոյ խոստմունքը ամէն պէտքի եւ կարօտութեանց հանդէպ։ Եւ Աստուած կարող է պահել բոլոր իւր խոստումները։ Այսպէս կը խորհէր Աբրահամ։ Նա «իւ մտքին մէջ հաստատ պահեց թէ

ան որ խօսք տուաւ, ինքը կարող է ընե-
լու ալ:» (Հոռովմ:

8. Փոքրիկ աղջիկ մը կար որ անգամ
մը ըսաւ իւր հօր թէ գիշերը գէշ երազ-
ներ տեսած եւ վախցած էր: Հայրը պա-
տասխանեց թէ եթէ ցերեկը չխորհէր այն-
պիսի բաներ, պիտի չտեսներ այնպիսի ե-
րազներ: «Բայց իմ ձեռքս չէ չխորհիլ,»
ըսաւ իւր հօր, «գոռն գիտես որ ես կա-
րող չեմ անգործ պահել միտքս:» Կը վախ-
նամ թէ մենէ խիստ շատերն անգործ կը
պահեն իրենց միտքը, մինչ պէտք էր որ
արթուն պահէին զայն եւ զբաղեցունէին:
Մենք բաւական չենք մտածեր Աստուծոյ
եւ անոր մեծ խոստմանց վրայ: Ժամանա-
կաւ թագաւոր մը հարցուց իմաստունի
մը թէ ի՞նչ է երջանկութեան գաղտնիքը:
Իմաստունը տարաւ թագաւորը, հանեց
բարձր ժայռի մը վրայ ուր արծիւ մը չի-
նած էր իւր բոյնը: Ի՛նչ հարցուց, «Ար-
ծիւն ինչո՞ւ հոն, բարձր տեղը, չինած է
իւր բոյնը:» «Անոր համար անտարակոյս՝
որ վտանգէ գերծ ըլլայ,» ըսաւ թագա-
ւորը: «Ուրեմն նմանէ այդ թռչունին,»
պատասխանեց իմաստունը. «չինէ տունդ
երկինքը, եւ պիտի ըլլաս խաղաղ եւ եր-

ջանիկ:» Եթէ բնակինք բարձրերը, Աս-
տուծոյ խոստմանց մէջտեղ, եթէ լեցու-
նենք մեր միտքն այն խոստումներով եւ
յաճախ խնդրենք զանոնք աղօթքով, ա-
պահով պիտի բնակինք: Ճշմարիտ է թէ
Աստուած միշտ չտար մեզ ամէն ինչ որ
կը խնդրենք, վասն զի եթէ տար, վնաս
պիտի ըլլար մեզ. բայց միշտ կու տայ մեզ
ինչ որ լաւագոյն է, եւ յաճախ շատ աւե-
լի քան զոր համարձակած ենք յուսալ:
Մենէ շատեր կրնան վկայել թէ Պօղոս կը
խօսի ճշմարտութիւնը երբ կ'ըսէ,

Աստուած «կարող է առատու-
թեամբ ընել ամէն բաներէն
աւելի՝ որ մենք կը խնդրենք
կամ կը խորհինք:»,

(Եփես.)

9. Մենք մեր անձանց համար կարօտ
ենք ապահովութեան եւ օգնութեան. եւ
Աստուած կարող է տալ մեզ ամէն բան
որուն կը կարօտինք եւ աւելի բան ալ:
Բայց ի՞նչ լուր մեր չուրջ գտնուող աշ-
խարհին նկատմամբ: Նայէ անոր վրայ:
Ընդարձակ երկիրներ կան որոց բնակիչք

հազիւ թէ լսած են օրհնեալ Փրկչին ա-
նունը: Մեր քովերը, մինչ մենք կը վայե-
լենք Աւետարանին այսչափ լոյսը, կը զրու-
նուին հազարաւորներ որ իրենց համար
կ'ապրին եւ քիչ կը խորհին Աստուծոյ
վրայ: Մարդուս ամբարտաւան սիրտը
ճշմարտութեան հակառակ կը կենայ եւ
չկամիր ընդունիլ զայն: Այս աշխարհի ամ-
բարտաւան մարդիկ կ'արհամարհեն Աւե-
տարանը եւ կը ջանան կասեցունել անոր
յառաջդիմութիւնը: Ուրեմն ի՞նչ ընելու է:
Աստուած կարող է ընել ամէն բան որոց
պէտք ունինք.

**“Անիկա կարող է ամբար-
տաւանութեամբ քալողները
ցածցընելու է,”** (Դան.)

Նա ցածցուց ամբարտաւան Փարաւոնը
մինչեւ փոշւոյ հաւասար եւ ստիպեց զնա
արձակել իւր ժողովուրդը: Յաղթահարեց
Հոռոմէական անազին պետութիւնը եւ
հպատակեցուց իւր խաչին:

10. Հրեայք կը կարծէին թէ Աստուծոյ
ժողովուրդ չըլլար առանց իրենց, բայց
Յիսուս վճռաբար կ'ըսէ,

“Աստուած կարող է աս քա-

**րերէս Աբրահամին որդիներ
հանել է,”** (Մատթ.)

Իր Աւետարանը հրատարակելու եւ իւր
եկեղեցւոյն հիմերը աշխարհի մէջ զննելու
համար, Քրիստոս կանչեց աղքատ եւ ա-
նարգ դասէ մարդիկ, զորս դպիրք եւ փա-
րիսեցիք կ'ուզէին կոխտել իրենց ոտից
ներքեւ կամ մէկդի նետել իրենց ճամբուն
վրայէն: Այն որ մանկանց եւ կաթնկեր
աղայոց բերանէն զովութիւն կատարեց՝
կարող է ընել մինչեւ անգամ փոքր մա-
նուկ մը հզօր աշխատաւոր իւր թագա-
ւորութեան մէջ, միայն թէ այդ մանուկն
յօժարութեամբ մտնէ անոր բարերար ձե-
ռաց հովանւոյն ներքեւ:

11. Երբ Քրիստոսի համար կը դործենք,
յաջողութեան կողմը կը գտնուինք: Ամե-
նակարողը մեզ հետ կը դործէ

**“Ան զօրութիւնովը որ կա-
րող է ամէնը իր տակը հնա-
զանդեցընելու է,”** (Փիլիպ.)

Կարող է հնազանդեցունել ամէն բան,
եւ պիտի հնազանդեցունէ: Եթէ մենք
աշխատինք Քրիստոսի համար, եւ ըստ

ամենայնի հետեւինք անոր, մասնակից պիտի ըլլանք անոր ուրախութեան եւ յաղթութեան:

12. Մութ ստուեր մը կը կենայ մեր առջեւ: Մինչեւ անգամ մանուկները կը մեռնին. եւ մինչ կը կենանք բաց գերեզմանին առջեւ, չենք կրնար զսպել մեր սոսկումը եւ դողումը խորհելով թէ պիտի գայ օր մը երբ մենք ալ պիտի պառկինք հոն: Բայց Աստուծոյ զօրութիւնը կը հասնի մինչեւ անգամ մահուան խաւարչտին բնակարանաց մէջ: Երբ Սքրահամու հրամայուեցաւ զոհ մատուցանել իւր որդին զԻսահակ, յօժարութեամբ մատուց.

“Քանզի կը մտածէր թէ Աստուած մեռելներէն ալ կարող է յարուցանել”,
(Եբր.)

Եւ Սքրահամու մտածութիւնն ուղիղ էր: Մենք պէտք չէ որ վախճանք մահուանէ, քանզի Քրիստոս յաղթած է անոր: Քրիստոս յարեաւ գերեզմանէն եւ եղաւ ննջեցելոց անդրանիկը: Օր պիտի գայ երբ անոր բոլոր ժողովուրդն անոր ձայնը լսելով պիտի ելլեն իրենց գերեզ-

մաններէն՝ անմահական փառք հագած, որպէս զի թագաւորեն իրենց Թագաւորին եւ Գլխուն հետ անոր պայծառափայլ երկնային բնակարանին մէջ: Նա խոստացած է յարուցանել մեռելները եւ կարող է կատարել ինչ որ խոստացած է:

Եւ հիմա տասներկու գոհարներն ամէնքն ալ իրենց ճառագայթները կը ցոլացունեն մեր վրայ: Միթէ չե՞ն գեղեցիկ: Թերեւս մինչ կը թղթատես Սուրբ Գիւրգը զանոնք փնտռելու համար, անոնց նման ուրիշներ ալ պիտի գտնես: Եւ որչափ շատ գտնես՝ աղէկ է: Անոնց ամենուն վրայ զրոյմուած է “Աստուած կարող է”, խօսքը:

1. «Բոլորովին կարող ալ է ապրեցընելու անոնք՝ որ իրմով Աստուծոյ կու գան»)

2. «Գիտեմ թէ որու եմ հաւատացեր, եւ համոզուած եմ որ իմ իրեն աւանդած բանս կրնայ պահել»)

3. «Եւ անոր՝ որ կարող է ձեզ անբիծ պահել»)

4. «Կրնայ փորձանաւորներուն . . . օգնական ըլլալ»)

5. «Աստուած կարող է զանիկա [այս-
ինքն՝ Աստուծոյ ծառան] կանգնեցընել:»

6. «Ահա մեր պաշտած Աստուածը մեզ
բորբոքած կրակի հնոցէն ազատելու կա-
րող է, քու ձեռքէդ ալ մեզ պիտի ազա-
տէ . . .»

7. Աբրահամ իր մտքին մէջ հաստատ
պահեց թէ ան որ խօսք տուաւ, ինքը
կարող է ընելու ալ:»

8. Աստուած «կարող է առատութեամբ
ընել ամէն բաներէն աւելի՝ որ մենք կը
խնդրենք կամ կը խորհինք:»

9. «Անիկա կարող է ամբարտաւանու-
թեամբ քալողները ցածցընելու:»

10. «Աստուած կարող է աս քարերէս
Աբրահամին որդիներ հանել:»

11. «Ան զօրութիւնովը որ կարող է
ամէնը իր տակը հնազանդեցընելու:»

12. Աբրահամ զո՞ն մատուց իսահակը,
«քանզի կը մտածէր թէ Աստուած մեռել-
ներէն ալ կարող է յարուցանել:»

Հոս կայ հաստատուն եւ ապահով բան
մը երկրիս բոլոր փոփոխութեանց մէջ:
Այն որ կ'ապաւինի Աստուծոյ կարողու-
թեան՝ ունի տոկալու ոյժ եւ ամէն տե-
սակ չարեաց զիմադրելու զօրութիւն որ

բնաւ չտկարանար: Անորն է Աստուծոյ
զօրութիւնը: Անոր մէջ կ'ապրի Քրիստոս.
եւ մինչ Քրիստոս կ'ապրի հոն, նա եւս
կ'ապրի:

Երբ ես հաստատ կը հաւատամ Աստու-
ծոյ խոստմանց եւ կ'ապաւինիմ օրհնեալ
Փրկչին, ուրեմն ուրախութիւնս պիտի
ըլլայ զիսնալ թէ նա կարող է պաշտպա-
նել զիս, եւ թէ ոչ ոք կրնայ յափշտակել
զիս անոր ձեռքէն: Նա կարող է փրկել
զիս, կարող՝ իւր հոգւով որ տրուած է
ինձ սուրբ ընելու համար զիս, կամ դառ-
նալով կրկին մեր գոհարներէն միոյն, նա
«կարող է առատութեամբ
ընել ամէն բաներէն աւելի»,
որ ես կը խնդրիմ կամ կը խորհիմ:

2629

<< Ազգային գրադարան

NL0029501

2554